

A $\frac{20}{412}$

ГЛАСНИК
СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА

Књ. IV св. 2

БЕОГРАД
1952

аналогичном преносу већ постојећи односи. Напр.: **птица: птичурина** = **немац: х**; одавде је **х** — **немчурина**.

10. Ирена Грицкат, асистент: **Поводом једне структуралистичке студије** (26 XII 1952). — Структуралистичке методе, које су у последње време у великој мери захватиле лингвистичку науку на Западу, у нашој средини нису наишле на одзив. Оно што претставља карактеристичне црте структурализма, или бар једне фракције његове, којој, између осталих, припада дански научник Х. К. Серенсен, јесте примена логистике, тј. алгебарског третирања језичке материје, и епистемологије, тј. проверавања основних поставки; затим тражење металингвистичких основа, проучавање синхроничног пресека проблема, и то само у плану *langue* (у Сосировом смислу), најзад увођење система опозиција и комутација. Исцрпан опис, класификација, какву налазимо код структуралиста, није исто што и објашњење чињеница. Такав опис је често потребан науци, која се поред осталог бави и класификовањем. Али је он често лишен инструктивности и не претставља стваралаштво у пуном смислу речи, у смислу откривања новине, утврђивања повезаности, порекла језичких факата и сл. Све се то може рећи и за студију *Aspect et temps en slave* (Aarhus 1949) Х. К. Серенсена. Писац је, сем тога, пришао материјалу о словенском виду и временима без довољног познавања оних чињеница које су од значаја баш за његово проучавање, а и без довољног познавања литературе о тим питањима. Може се рећи да структурализам у овој студији о словенској конјугацији није издржао пробу, иако је примењен врло савесно и брижљиво. Маса условних назива и веома апстрактних интелектуалних операција, често неадекватних језичкој грађи које се тичу, довеле су само до тога да се писац на крају испитивања придружио извесним правилним закључцима о словенском виду и временима, давно већ познатим у науци.

Отсек за експерименталну фонетику

1. Борђе Костић, научни сарадник: **Улога звучности у одређивању акценатског интензитета**. — У ранијим испитивањима дејства гласовног контекста на интензитет акцената била је индицирана и улога звучности на кретање акценатског интензитета. Даљим радом обрађена је посебна пажња на проблем звучности као фактора који делује на интензитет краткосилазног акцента.

Ако је реч састављена из гласовне комбинације „п“ + вокал + „п“ + вокал, однос интензитета првог слога према интензитету другог није идентичан са односом интензитета слогова ако